

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Socialministerens redegørelse (november 1985) om forholdene for personer med handicap har en målsætning om, at hver enkelt handicappet skal have en tilværelse så nær det normale som muligt. Dette skal gælde alle områder fra familieliv til beskæftigelse.

Hvis der skal være et indhold i en sådan målsætning, må den konkrete lovgivning afspejle målsætningen og virke som støtte for den. Dette er ikke tilfældet med *arbejdsløshedslovgivningen*, som snarere hæmmer målsætningen og diskriminerer en gruppe handicappede. Arbejdsløshedslovgivningen bør derfor bringes i overensstemmelse med målsætningen.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Ad 1

Nogle handicappede er til trods for deres handicap i stand til at passe et arbejde på *normale løn- og arbejdsvilkår*. Disse kan derfor optages i en A-kasse som deltids/fuldtidsforsikrede og opnå dagpengeberettigelse efter gældende regler.

Der skal her skelnes mellem handicappede uden ydelser efter den sociale pensionslovgivning og handicappede med ydelser efter denne lovgivning.

Begge grupper kan blive optaget i en A-kasse som nævnt ovenfor. Men der er forskellige regler for, hvor længe handicappede uden og med pension efter lov om social pension kan oppebære dagpenge.

Handicappede uden social pension kan oppebære dagpenge efter de almindelige regler for dagpengenes varighed, dvs. at man hele tiden skal have haft mindst 26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år.

Handicappede med social pension er underlagt særregler. Arbejdsløshedslovens § 64 (arbejdsdirektoratets cirkulære af 18. oktober 1984, nr. 3.3134) begrænser nemlig denne gruppes dagpenget, idet der højst kan udbetales dagpenge for sammenlagt 78 dage i løbet af 12 måneder i træk. Når dagpenget er opbrugt, skal medlemmet have haft arbejde i mindst 13 uger, før der igen kan udbeta-

les dagpenge. § 74 i arbejdsløshedslovgivningen præciserer deltidsforsikrede handicappedes vilkår i så henseende.

Denne gruppe handicappede vil stå i en ekstraordinært svær situation i tilfælde af arbejdsløshed. Det vil alt andet lige være sværere for disse mennesker at finde sig et nyt job – ikke fordi de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, men fordi arbejdsmarkedet ikke er specielt handicapvenligt og således ikke står til rådighed for den handicappede i fuldt normalt omfang. Grundene kan være mange – lige fra arbejdsgivernes frygt for praktiske problemer til såkaldte raske menneskers udtalte eller uudtalte fordomme over for handicappede. Og så skal denne gruppe handicappede oven i dette udsættes for diskriminerende A-kasseregler, der gør livet endnu mere surt og besværligt.

Men det må ikke komme de handicappede til skade i *lovgivningen*, at samfundet hverken på det praktiske eller menneskelige plan er handicapvenligt, og at der er langt fra smukke teoretiske ord om ligestilling og integration til arbejdsmarkedets barske virkelighed med arbejdsgivernes ret til at skalte og valte med arbejdskraften og udvælge de »stærkeste og bedste«.

Handicappede, der har et arbejde, og som modtager social pension, vil typisk have et deltidsjob, og de vil netop have fået tildelt f.eks. den almindelige førtidspension med den begrundelse, at de jo har en resterhvervsevne. Men hvad enten de arbejder på fuld tid eller deltid og er fuldtids- henholdsvis deltidsforsikret, har de jo netop bevist ved dette arbejde og deres optagelse i en arbejdsløshedskasse samt deres opnåelse af dagpenget, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet og derfor bør behandles som øvrige fuld- eller deltidsforsikrede A-kasemedlemmer.

Varighedsbegrænsningen i dagpenget for handicappede, der modtager social pension, kan kun tolkes på den måde, at lovgiverne på forhånd sætter spørgsmålstegn ved deres rådighed og gør dem til 2. classes A-kasemedlemmer. Dette er en fantastisk diskrimination af denne gruppe handicappede og er med til at gøre dem til en særlig